

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การถ่ายภาพทิวทัศน์ เรื่อง “ศิลปะแห่งความประทับใจ”

LANDSCAPE PHOTOGRAPHY TITLED “IMPRESSIONISM”

นางสาวอรวรรณ สุวรรณวิจิตร

Miss ORAWAN SUWANNWICHIT

ร.พ.

๑ 3737

9549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....

78261

26 ก.พ. 2551

b. 11889421

i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพทิวทัศน์ เรื่อง “ศิลปะแห่งความประทับใจ”
LANDSCAPE PHOTOGRAPHY TITLED “IMPRESSIONISM”

นางสาวอรวรรณ สุวรรณวิจิตร
Miss ORAWAN SUWANNAWICHIT

ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๐.....
(อาจารย์พิทักษ์ หนันชัยบุตร)

หัวหน้าภาควิชา.....วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๐.....
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพทิวทัศน์ “ ศิลปะแห่งความประทับใจ ” LANDS CAPE PHOTOGRAPHY TITLED “ IMPRESSIONISM ”
ชื่อ	นางสาวอรรวรรณ สุวรรณวิจิตร
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ปรึกษา	พิชญณ์ หนันชัยบุตร

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการสร้างงานภาพถ่ายทิวทัศน์ ด้วยการศึกษานิวความคิดการทำงานและวิธีนำเสนอของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจ และนำศิลปกรรมแบบลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) มาสร้างสรรค์ในงานชิ้นนี้ ซึ่งจะมุ่งเน้นถึงการจับสายตาสัมผัสรับรู้ใน ช่วงเวลา ณ.เวลาหนึ่ง เป็นช่วงเวลาที่ยับพลัน และจะมีการแยกแยะสีที่จะเข้ามาประกอบกันเข้าเป็นแสง ที่ส่องต้องสิ่งต่างๆทำให้เกิดพื้นผิวภาพที่เต็มไปด้วยสีสันที่แปรเปลี่ยนเป็นภาพ ที่เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ประเด็นที่นำมาเน้น เป็นแรงบันดาลใจ และเป็น การนำเสนอมุมมอง และแนวความคิดการทำงาน ระหว่างภาพถ่ายและภาพวาดในยุคสมัยที่แตกต่าง

กิตติกรรมประกาศ

ช่วงเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ที่ผ่านมาต้องประสบกับปัญหาอุปสรรคต่างๆมากมายในการทำ
งานแต่ยังสามารถผ่านพ้นมาได้ ด้วยกำลังใจและความช่วยเหลือที่ได้รับจากบุคคลเหล่านี้

ขอขอบคุณ

อาจารย์ พิชัยภรณ์ ทนินชัยบุตร ที่ให้คำแนะนำและสามารถปรึกษาในทุกๆ เรื่อง ช่วยขัดเกลาและ
สร้างสรรค์งานจนเป็นรูปเป็นร่างตลอดระยะเวลาในการทำงานอย่างสมบูรณ์

ขอบคุณเพื่อนที่แสนดีทุกคนที่คอยให้คำแนะนำต่างๆ และอยู่ช่วยเป็นกำลังใจในการดำเนินงาน
ตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ

นางสาวอรวรรณ สุวรรณวิจิตร

มีนาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ภาพทิวทัศน์ “ศิลปะแห่งความประทับใจ” เป็นงานเกี่ยวกับแรงบันดาลใจส่วนตัวของข้าพเจ้าซึ่งตัวข้าพเจ้าเองชอบในงานศิลปะลัทธิ “Impressionism” ศิลปะลัทธินี้เริ่มขึ้นในยุคของศิลปินกลุ่มหนึ่ง เป็นศิลปินกลุ่มที่มีหัวก้าวหน้า ไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสถาบันศิลปะ พวกเขาได้แสวงหาสาระใหม่ๆ ที่แปลกไปจากเดิม ศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์นิยมบันทึกภาพบรรยากาศของแสงแดดที่เปลี่ยนไปตาม เวลาต่างๆ เป็นการเก็บความประทับใจในเวลาอันสั้น

จึงนำแนวความคิดจากงานศิลปะลัทธิ “Impressionism” มาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ โดยใช้แนวคิดและแรงบันดาลใจเดียวกันแต่นำมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัย

อรพรรณ สุวรรณาวิจิตร
มีนาคม 2550

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและแรงบันดาลใจ.....	1
1.2 แนวความคิด.....	1
1.3 วัตถุประสงค์และประเด็นศึกษาของโครงการ.....	1
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.5 ขั้นตอนการเตรียมงานและการดำเนินงาน.....	2
1.6 แหล่งข้อมูล.....	2
2. การถ่ายภาพทิวทัศน์ LANDS CAPE PHOTOGRAPHY	
2.1 การถ่ายภาพทิวทัศน์.....	4
3. ข้อมูลการทำงาน	
3.1 คำว่า อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism).....	12
3.2 What is Impressionism ?	13
- บทวิเคราะห์และประวัติของศิลปิน.....	16
- ตัวอย่างงานของศิลปิน.....	17
4 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุป	
สรุปศิลปะแห่งความประทับใจ.....	27
สรุป การถ่ายภาพด้วยแรงบันดาลใจจาก Impressionism	28

5. กระบวนการสร้างงาน	
5.1 วางแผนการทำงาน.....	29
5.2 ขั้นตอนในการทำงาน.....	30
5.3 ภาพจากทดลองถ่าย.....	31
5.4 ภาพผลงานจริง.....	37
6. สรุปและข้อเสนอแนะ	
บรรณานุกรม.....	49
ประวัติผู้แต่ง.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและแรงบันดาลใจ

เนื่องจากมีความสนใจในงานศิลปะ และได้เห็นภาพถ่ายเกี่ยวกับ Impressionism ซึ่งชื่นชอบในงาน ศิลปะกับความประทับใจ ในยุคศิลปะ Impressionism ซึ่งเน้นเป็นภาพที่ถ่ายทิวทัศน์ ทั้งมุมกว้างและมุมแคบ ภาพที่ออกมา จะเห็นเป็นทุ่งดอกไม้ ที่เหมือนมีจังหวะของลมมากระทบโคน ดอกไม้ ต้นไม้ ทำให้เคลื่อนไหว จึงจะมีส่วนที่คมชัดแบบไม่โดนลมกับส่วนที่ไหว ทำให้ภาพได้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และเป็นความงามที่ลงตัว จึงอยากสร้างงานที่มาจากแรงบันดาลใจนี้

1.2 แนวความคิด

อยากสร้างภาพสื่อถึงความประทับใจของวิวทิวทัศน์ เป็นภาพทุ่งดอกไม้เคลื่อนไหวเหมือนโดนลมกระทบ ทั้งมุมกว้าง และมุมแคบ และสร้างภาพนิ่งที่ไม่เหมือนภาพนิ่งที่หยุดความเคลื่อนไหวไว้ทั้งหมด แต่จะเป็นภาพที่มีการเคลื่อนไหวจากเวลาที่ต่างกัน จากจังหวะการหมุนของมุกกล้อง และเพิ่มเทคนิคด้วยการซ้อนการถ่ายภาพ เพิ่มการเคลื่อนไหวจากการจับภาพโดยใช้ความไวแสงต่ำ สร้างภาพที่มีสีสันสวยงาม ทำให้ภาพน่าสนใจยิ่งขึ้น

1.3 วัตถุประสงค์ หรือ จุดมุ่งหมาย

ศึกษาการถ่ายภาพ landscape แบบ Impressionism และศึกษาการใช้เทคนิคโปรแกรมตกแต่งภาพ การซ้อนภาพ ด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop

1.4 ขอบเขตของโครงการ

รูปแบบการสร้างสรรค์และขอบเขตของการทำงาน

เทคนิค ทดลองในการถ่าย

- ถ่ายด้วยการหมุนมุกกล้อง เพิ่ม ความเอียง
- ถ่ายผ่านกระจกฝ้า
- ถ่าย ด้วย ฟิลเตอร์ SOLF
- ซ้อนภาพด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop

ถ่ายด้วยกล้อง 135 Nikon FM2

ชนิดของฟิล์ม KONIKA NEGATIVE 100

ขนาดของภาพ 20 x 30 นิ้ว จำนวนของภาพ 12 ภาพ

1.5 ขั้นตอนการเตรียมงานและการดำเนินงาน

1. ขั้นแรกเป็นการศึกษา ค้นคว้า ข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลโดยรวมของภาพถ่ายทิวทัศน์
- ศึกษาข้อมูลกระบวนการทำงานของศิลปิน
- ศึกษาวางแผนรูปแบบของงาน

2. ขั้นเตรียมงาน

- เก็บข้อมูล เกี่ยวกับภาพทิวทัศน์ในสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพฯ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดที่เราต้องนำเสนอ และนัดหมายวันถ่ายทำ
- เตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ทั้งฟิล์มและอุปกรณ์การถ่าย

3. สรุป

- สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษา
- กำหนดตารางการทำงาน นัดหมายและเตรียมตัวเพื่อทำการถ่ายทำจริง

1.6 แหล่งข้อมูล

<http://www.beforethecoffee.com/>

<http://www.ibiblio.org/wm/paint/glo/impressionism/>

<http://www.impressionism.org/>

<http://www.spa3.k12.sc.us/WebQuests/Impressionism/>

http://www.allposters.com/-sp/The-Artist-s-Garden-at-Giverny-c-1900-Posters_i1612795_.htm

<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Monctbio.htm>

<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Impressionism.htm>

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ค้นคว้า และได้ทดลอง การถ่ายภาพ landscape แบบ IMPRESSIONISM และได้ศึกษาโปรแกรมตกแต่งภาพ การซ้อนภาพ

บทที่ 2

การถ่ายภาพทิวทัศน์ LANDS CAPE PHOTOGRAPHY

2. ข้อมูลทั่วไปของการถ่ายภาพทิวทัศน์ LANDS CAPE PHOTOGRAPHY

ในการทำงานด้านการถ่ายภาพทิวทัศน์นั้น ก่อนที่จะเริ่มต้นการถ่ายภาพช่างภาพควรจะทราบถึงข้อมูลต่างๆ เช่นสถานที่ สภาพแวดล้อม การเดินทาง รวมไปถึงอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพทั้งหมด เพื่อทำงานให้ตรงตามแนวคิด และได้ประสิทธิภาพที่สุด

การถ่ายภาพทิวทัศน์

การถ่ายภาพทิวทัศน์และการบันทึกความสวยงามของภูมิประเทศตามธรรมชาติดังกล่าว ควรต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่ช่วยสร้างเรื่องราวให้เกิดขึ้น พยายามเลือกมุมกล้องที่แปลกตา คอยจังหวะให้มีลักษณะแสงสีที่สวยงาม สามารถสร้างบรรยากาศให้ผู้ดูภาพเกิดอารมณ์คล้ายตาม เช่น ภาพที่มีหมอกในฤดูหนาว ควัน ฝนตก หรือพายุ ฯลฯ บรรยากาศแสงสีในเวลาเช้ามีดก่อนสว่าง หรือในตอนเย็นพระอาทิตย์กำลังจะตก จะมีแสงสีที่ให้ความรุนแรงมีสีน้ำเงิน ม่วง เหลือง แสดและแดง สลับกับก้อนเมฆรูปร่างต่างๆ ดูสวยงาม

การถ่ายภาพทิวทัศน์นิยมเปิดช่องรับแสงให้แคบเพื่อช่วยให้ภาพมีความคมและชัดลึกตลอด แม้บางครั้งจะต้องใช้ความเร็วชัตเตอร์ต่ำ สำหรับเลนส์ที่ใช้ในการถ่ายภาพทิวทัศน์ นอกจากเลนส์ธรรมดาติดกล้องแล้ว ควรมีเลนส์มุมกว้างและเลนส์ถ่ายภาพไกลที่มีขนาดความยาวโฟกัสประมาณ 105 มม. หรือ 250 มม. เพื่อช่วยให้ได้ภาพที่มีมุมแปลกตาดีขึ้น ถ้าเป็นการถ่ายภาพขาว-ดำ ควรมีฟิลเตอร์สีเหลือง สีส้ม หรือสีแดง เพราะฟิลเตอร์สีดังกล่าวจะช่วยให้ภาพขาว-ดำ มองเห็นก้อนเมฆขาวตัดกับท้องฟ้า

ส่วนการถ่ายภาพสีก็ควรมีฟิลเตอร์ตัดหมอกหรือฟิลเตอร์โพลาไรซ์เป็นอย่างน้อย นอกจากนั้นอาจใช้ฟิลเตอร์สำหรับเปลี่ยนแปลงสีของภาพเพื่อให้ได้ภาพทิวทัศน์ที่มีสีสันสวยงามแปลกตา

การเลือกวัตถุที่จะถ่าย (Be selective)

ต้องตัดสินใจว่าจะเลือกถ่ายภาพส่งใดจึงจะสามารถสื่อความหมายไปยังบุคคลต่าง ๆ ได้ การรวมเอาทุกสิ่งที่เห็นลงในภาพทั้งหมดย่อมมีรายละเอียดมากเกินไป ควรหาจุดน่าสนใจหลักที่ต้องการกลวิธีของช่างเขียนรูปในสมัยก่อนที่ใช้การใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือถือเป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แล้วมองลอดกรอบไปสู่วัตถุที่ถ่าย สมมติให้เป็นกรอบภาพขยับเข้าหาตัว หรือห่างออกไป ทดลองเปลี่ยนตำแหน่งไปเรื่อย ๆ จะให้เห็นความแตกต่างของลักษณะภาพในมุมหนึ่ง ๆ จนกว่าจะได้ภาพที่ดีที่สุดแล้วจึงค่อยตั้งกล้องในตำแหน่งนั้น

เปลี่ยนตำแหน่งตั้งกล้อง (Move the camera)

การเคลื่อนย้ายตัวเองหรือกล้องไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งอยู่ในมุมมองที่ดีที่สุด การสำรวจพื้นที่ที่ควรมองสภาพภูมิประเทศซึ่งตั้งอยู่เบื้องหน้า ใช้เวลาเดินสำรวจสภาพพื้นที่ การเดินขึ้นที่สูงขึ้นจะช่วยให้เห็นมุมมองใหม่ ๆ

การเลือกเวลาที่เหมาะสมใน 1 วัน

ควรเลือกจับภาพในฉากให้เหมาะสมกับเวลา เตรียมตัวที่จะกลับมาถ่ายใหม่อีกครั้ง ทิวทัศน์ที่เห็นในช่วงพระอาทิตย์ตกดินอาจจะทึ่งคุณแตกต่างไปจากสภาพเมื่อตอนกลางวัน ไม่เพียงแต่ทิศทางของแสงเปลี่ยนไปเท่านั้นแต่เงาและสีของแสงก็เปลี่ยนไปด้วย เมื่อเวลาและอากาศดีเหมาะสมจึงเริ่มทำการถ่ายภาพ

สภาพอากาศที่เหมาะสม

การเฝ้าดูการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันของสภาพอากาศซึ่งแปรเปลี่ยนไปเพียงไม่กี่ชั่วโมงสภาพอากาศอาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากโดยเราไม่ได้คาดคิด นักถ่ายภาพไม่ควรเลิกสัมความตั้งใจในการถ่ายภาพเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับสภาพอากาศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของแสงและสิ่งที่มองเห็น อาจทำให้ทิวทัศน์ในวันนั้นดูแตกต่าง น่าสนใจมากกว่าเดิมก็ได้

แต่ในทางปฏิบัติ เราสามารถใช้ฟิลเตอร์ช่วยแก้ปัญหาได้ ในภาพถ่ายขาว – ดำ ฟิลเตอร์สีเหลืองหรือสีส้ม ช่วยทำให้อ่อนเมฆเป็นสีเทาทาบกับฉากหลังท้องฟ้าสีน้ำเงิน ฟิลเตอร์สีแดงเข้ม หรือปานกลาง ช่วยเพิ่มความตัดกันระหว่างภูมิประเทศ และท้องฟ้าสีน้ำเงินได้ดี

การกำหนดฉากหน้า (Foreground)

ฉากหน้าจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องสัดส่วนและความลึก เช่น ถ้าวางต้นไม้ ก้อนหิน หรือบุคคลสักคนไว้หน้าฉากหน้า ก็จะทำให้คนดูรับรู้ถึงสัดส่วนของวัตถุที่ถ่าย ถึงแม้ว่าฉากหน้าจะอยู่นอกระยะโฟกัส แต่สามารถเป็นเสมือนจุดอ้างอิงที่นำสายตาเข้าไปในรูปภาพได้

การตัดกัน (Contrast)

บางครั้งการถ่ายภาพให้โทนภาพ (ส่วนใหญ่ของภาพเป็นโทนสว่าง) ที่เรียกว่า High key หรือการถ่ายภาพเป็นโทนมืดที่เราเรียกว่า Low key ก็ช่วยให้ได้ภาพที่ดี แต่ในการถ่ายภาพทิวทัศน์ทั่ว ๆ ไปจะประกอบด้วยโทนของภาพหลาย ๆ ระดับ ให้มีการตัดกันระหว่างวัตถุในภาพและฉากหลัง เพื่อเน้นจุดเด่นของวัตถุในภาพ

รูปทรง (Shape)

ควรถ่ายภาพให้ดูง่าย ๆ ช่วยเน้นรูปทรงของวัตถุและควบคุมรายละเอียดที่ปรากฏในภาพไม่ให้มากเกินไป ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้อาจแย่งความสนใจไปจากวัตถุที่ต้องการเน้น สามารถใช้บรรยากาศ เช่น หมอก เพื่อแสดงให้เห็นรูปทรงของเนินเขาที่อยู่ในระยะต่าง ๆ กัน

การทำให้เกิดความลึกในการถ่ายภาพทิวทัศน์

สัดส่วนและความลึก (Scale and Perspective)

การใช้สัดส่วนและความลึกที่ดีเป็นวิธีการที่จะนำผู้ดูเข้าไปสู่จุดสนใจในภาพ วัตถุที่อยู่ไกลจะดูเล็กกว่าวัตถุที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้เกิดความรู้สึกถึง visual movement การเคลื่อนไหวเป็นธรรมชาติ

ความลึก (Depth of field)

ตาของเรามีความสามารถในการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ในการปรับโฟกัสได้ชัดเจน ถึงแม้ว่าจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งในเวลาสั้น ๆ ในภาพถ่ายก็ต้องมีความคมชัดจนกระทั่งปรากฏ เหมือนกับที่มองเห็นในธรรมชาติ ซึ่งหมายถึงการเลือกความคมชัดที่ถูกต้อง

การนำขาค้างกล้องคิดตัวไปเสมอเมื่อดำยภาพทิวทัศน์ ขาค้างต้องมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ ถ้าเราต้องปรับชัดเตอร์เป็น $\frac{1}{2}$ วินาทีภาพก็จะคมชัด เนื่องจากสามารถปรับรูรับแสงให้มีขนาดเล็กได้มาก ประการที่ 2 คือ ความจริงที่ว่าเมื่อขาค้างบนขาค้างกล้อง จะทำให้แน่ใจว่าได้มีการมองและปรับองค์ประกอบของภาพอย่างระมัดระวังก่อนที่จะลั่นชัดเตอร์ ถึงแม้ว่าจะเปิดรูรับแสงทุกขนาดจึงสามารถเลือกความเร็วชัดเตอร์ตามความพอใจ สำหรับการถ่ายภาพทิวทัศน์ อาจจะไม่จำเป็นเสมอไป การควบคุมความเร็วชัดเตอร์มีความสำคัญในเมื่อมีการเคลื่อนไหวของวัตถุธรรมชาติ เช่นการไหลของน้ำ แต่การเลือกใช้รูรับแสงต่าง ๆ กันก็มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของการถ่ายภาพ ความคมชัดจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อมีความชัดลึกของภาพ รายละเอียดที่ไม่ต้องการก็สามารถขจัดไปได้โดยการการถ่ายแบบชัดตื้น

การใช้เมฆหมอกแสดงระยะทาง (Aerial Perspective)

การถ่ายภาพทิวทัศน์ที่มีเมฆหมอกมาก เรียกว่า Aerial Perspective เป็นภาพถ่ายที่แสดงผลของระยะทาง หรือความลึกในสภาพที่มีเมฆหมอกในบรรยากาศ เพราะว่าอากาศมีสิ่งต่าง ๆ ที่ลอยอยู่และละอองน้ำ แสงที่เดินทางผ่านตัวมันไปในระยะทางไกล ๆ จะฟุ้งกระจายไป ระยะทางที่ไกลมาก ๆ และละอองฝนมากมายในอากาศ แสงที่ฟุ้งกระจายจึงเป็นเหตุให้เกิดหมอกขึ้น ผลลัพธ์ก็คือวัตถุที่ไกลออกไปจากจุดที่เราขืนอยู่ การตัดกันและรายละเอียดต่าง ๆ จะหายไปทีขอบฟ้าไกล ๆ และปรากฏสีน้ำเงินเพิ่มขึ้น และเป็นสิ่งที่สังเกตได้ในที่สูงและอยู่เหนือระดับน้ำทะเลมาก ๆ ก็จะมีแสงอัลตราไวโอเล็ตปรากฏในบรรยากาศมากยิ่งขึ้น

การสร้างความคมชัดสำหรับภาพถ่ายทิวทัศน์

ภาพภูมิประเทศซึ่งมีความคมชัดตลอดทั้งภาพ ให้ความสำคัญประทับใจในการมองเห็น แทนที่จะดึงความสนใจของคุณดูส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นพิเศษส่วนเดียวก็เปิดให้ความสำคัญทั้งภาพ ตั้งแต่ส่วนหน้า ส่วนกลางและฉากหลังองค์ประกอบสำคัญอยู่ 4 ประการที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความคมชัด คือ

ความยาวโฟกัส

เลนส์ที่มีความยาวโฟกัสยาวกว่า จะมีความชัดตื้นมากกว่า เมื่อใช้รูรับแสงเดียวกัน และระยะวัตถุเท่ากัน เช่นถ้าถ่ายภาพด้วยเลนส์ 100 มม. โฟกัสภาพที่ระยะ 3 เมตร ที่ $f/8$ ความลึกจะมีช่วงห่างจาก 2 เมตร ถึง 6 เมตร ดังนั้นจะเห็นว่าภาพจะคมชัดจาก 1-3 ส่วนของระยะทาง จากกล้อง การใช้เลนส์มุมกว้างจึงง่ายที่จะได้ภาพมีความชัดลึกที่ดี เลนส์ที่มีความยาวโฟกัสยาว สามารถตั้งรูรับแสงลงมาที่ $f/22$ หรือเล็กกว่านี้ได้ ทั้งนี้เพราะหน้ากล้องขนาดนี้มีความจำเป็น สำหรับเลนส์ที่มีความยาวโฟกัสยาว

รูรับแสง (Aperture)

ถ้าภาพวัตถุแบน ๆ เช่นภาพเขียน ภาพวาด ขนาดของหน้ากล้องที่จะให้ความคมชัดได้ดีที่สุดจะอยู่ประมาณ $f/8$ แต่สำหรับการถ่ายภาพทิวทัศน์ระยะไกล ความคมชัดของวัตถุที่อยู่ใกล้และไกลจะเพิ่มขึ้น เมื่อลดสตอปลงมาที่หน้ากล้องแคบ ๆ เช่น $f/32$ ความคมชัด ความต้องการหน้ากล้องขนาดเล็กทำให้ความเร็วชัตเตอร์ต่ำ ซึ่งอาจทำให้กล้องสั่นไหว ในทำนองเดียวกันการใช้ฟิล์มที่มีความไวแสงสูง สำหรับการใช้กับความเร็วชัตเตอร์สูง ๆ เกรนของภาพ อาจจะทำให้ความคมชัดลดลง และจำกัดขนาดของการขยายภาพ ดังนั้นถ้าต้องการให้เกิดความลึกและความคมชัดทั้ง 2 อย่าง ก็ต้องผสมผสานกันระหว่างการปรับรูรับแสงขนาดเล็ก ฟิล์มที่มีเกรนละเอียดขาตั้งกล้องที่แข็งแรง

ระยะทาง (Distance)

การใช้เลนส์ถ่ายภาพใกล้วัตถุมาก ๆ ความชัดลึกจะน้อยลง ดังนั้นความต้องการที่จะใช้หน้ากล้องที่เล็กกว่าจะเพิ่มขึ้น การถ่ายภาพขยายส่วน (macro photography) ถึงแม้จะใช้หน้ากล้องที่ $f/22$ แล้วก็ตามก็อาจจะไม่ได้คุณภาพที่ดีพอที่จะให้ความคมชัดตลอดทั้งภาพ จึงอาจต้องเปิด

หน้ากล้องให้แคบลงกว่านี้อีก ยกตัวอย่างถ้าถ่ายภาพโดยใช้เลนส์ขนาด 50 มม. ถ่ายภาพวัตถุขนาดเล็กที่กำลังขยายเป็นครึ่งหนึ่งของขนาดวัตถุจริง (1:2) ด้วยหน้ากล้อง $f/22$ ความชัดลึกจะมีระยะเพียง 8 มม. เท่านั้น เมื่อถ่ายภาพใกล้วัตถุขนาดเล็ก ๆ เป็นการดีที่จะใช้เลนส์ควายาวโฟกัสสั้น จะให้ความชัดลึกสูงกว่าความยาวโฟกัสยาว

ระยะไฮเปอร์โฟคัล (Hyperfocal distance)

ความต้องการให้วัตถุที่อยู่ไกลและใกล้ออกมามีความคมชัดสูงสุด สามารถทำได้โดยการตั้งค่าที่เลนส์ไว้ที่ ไฮเปอร์โฟคัล (Hyperfocal distance)

ถ้าดูที่เลนส์กล้องจะเห็นว่ามีส่วนบอกความชัดลึกของภาพ โดยการแสดงเป็นตัวเลขเอฟสตอปแต่ละรูรับแสง มีจุดใกล้และไกลที่แสดงไว้บนสเกลความชัดลึก แต่ละข้างของจุดตั้งระยะไกลสุด-อินฟินิตี้ อยู่ตรงกับตัวเลขหน้ากล้องเล็กสุดบนสเกลที่เลือก ซึ่งตรงกับหน้ากล้องที่ใช้ถ่าย การตั้งในตำแหน่งนี้เรียกว่า Hyperfocal distance ตัวเลขระยะทางใกล้สุดของวงแหวนระยะโฟกัส ซึ่งตรงกับตัวเลขหน้ากล้องบนสเกล ซึ่งมีค่าเดียวกับหน้ากล้องที่ใช้ จะเป็นระยะที่ตั้งต้นคมชัดไปจนระยะอินฟินิตี้ ถ้าช่วงระยะไม่ครอบคลุมระยะที่ต้องการให้ลดค่าหน้ากล้องลงไปอีก ค่าระยะชัดก็จะเพิ่มขึ้นอีก แต่อย่าลืมชดเชยค่าความเร็วชัตเตอร์ให้ช้าลงสัมพันธ์กับหน้ากล้องที่ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแสงนั้น ๆ เทคนิคนี้เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการถ่ายภาพเร็ว ๆ เมื่อไม่มีเวลาปรับ โฟกัส เราสามารถปรับตั้งไว้ที่ค่า Hyperfocal distance ถ้าหากยกกล้องขึ้นถ่ายภาพอย่างรวดเร็ว แม้วัตถุที่ไม่ได้อยู่ในระยะโฟกัสก็จะยังคงมีความชัดอยู่ในระยะชัดลึกที่ต้องการ

การถ่ายภาพภูมิประเทศ Dramatic ในภาพสี

เมื่อใช้ฟิลเตอร์ถ่ายภาพภูมิประเทศเป็นสี จะเป็นการปรับปรุงภาพด้วยวิธีที่แตกต่างกันจากที่ใช้กับภาพขาว-ดำ ต้องการให้มีการควบคุมท้องฟ้า ซึ่งต้องการควบคุมหรือเน้นได้เหมาะสมกับอารมณ์ในภาพสีเขียว สีน้ำตาล สีเทา และเหลือง ที่จะปรากฏในภาพต้องการฟิลเตอร์ เพื่อทำ การแก้ไขหรือปรับปรุงสีในภาพทั้งหมดหรือบางส่วนของภาพ

การแก้สี (Correcting the colours)

การแก้สี หมายถึงการรักษาสีให้อยู่ในโทนสีที่ถูกต้องบนฟิล์ม เมื่อดวงอาทิตย์ที่สีสันที่ ผิดไปจากปกติ 1-2 ชม. ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น หรือก่อนดวงอาทิตย์ตก สีสันจะเปลี่ยนไปจากปกติ เช่น จะมีสีแดงมากเกินไป บางคนอาจจะชอบผลในลักษณะนี้ให้หลังคามีสีแดงหรือห้องทุ่งนาดู เป็นสีเหลือง แต่ในทางเทคนิคแล้วไม่ถูกต้องคั้นมะพร้าวที่มีสีเขียวเข้มหรือสีน้ำเงินอ่อน ๆ เราสามารถใช้ฟิลเตอร์ชดเชยแสงสีน้ำเงินอ่อนเพื่อรักษาความสมดุลย์ของแสงในสภาพแวดล้อม เหล่านี้ได้ ฟิลเตอร์ที่ใช้แก้สีนี้ทำด้วยแผ่นฟิลเตอร์ เจลาตินรูปสี่เหลี่ยมที่เป็นพลาสติกหรือเป็นแก้ว อาจทำการลดแสงสีน้ำเงินลงไป เมื่อท้องฟ้าเป็นสีน้ำเงินปราศจากก้อนเมฆ พื้นที่ส่วนเงาซึ่งได้รับ แสงจากท้องฟ้าเพียงอย่างเดียวจะมองดูเป็นสีน้ำเงินและดูเป็นสีเขียว การใช้ฟิลเตอร์แก้ ไขสีให้อุ่นขึ้น (ส้มอ่อนๆ) จะทำให้ภาพทั้งหมดมองดูมีสีเป็นกลางมากขึ้น สำหรับแสงอาทิตย์ให้ดูสว่างขึ้น ควรใช้ฟิลเตอร์สีเหลือง สีสามารถปรับปรุงได้ หรือนั้น โดยกระบวนการกลับกัน ดวงอาทิตย์ตกดินจะมองดูอุ่นขึ้นและมีสีแดงเพิ่มขึ้น เมื่อใช้ฟิลเตอร์สีอุ่น พื้นที่ที่เต็มไปด้วยหิมะ จะดูเย็นขึ้นเมื่อถ่ายผ่านฟิลเตอร์สีเขียวอ่อน

การตั้งค่าการฉายแสงในการถ่ายภาพภูมิประเทศ (Expoure for landscape)

ปัญหาด้านเทคนิคอื่นๆ สำหรับผู้ถ่ายภาพภูมิประเทศ ต้องพิจารณาอีกคือการคำนวณค่าการฉายแสง มันไม่ง่ายเพียงดูว่า การวัดแสงสำหรับวัตถุให้ห่างจากกล้อง 3 เมตร และใช้แสงเพียงอย่างเดียว สำหรับภาพภูมิประเทศแสงอาจมาถึงตัววัตถุได้หลายทิศทาง เช่นมาจากดวงอาทิตย์โดยตรง หรือแสงถูกกรองโดยก้อน เมฆ หรือสะท้อนมาจากพื้นผิวน้ำ ทRAYหรือสีของวัตถุ โดยตัวของมันอาจจะครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ มากๆ และบางส่วนของมันอาจมีการตัดกันในจุดต่างๆ กันออกไป ยกตัวอย่างเช่น วิธีปลอดภัยที่สุดก็คือการหาค่าเฉลี่ยของค่ามิเตอร์ ที่อ่านได้จาก 2 พื้นที่ ท้องฟ้าหรือพื้นดิน แล้วจึงตัดสินใจว่าอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้ง 2 อย่างมีความสำคัญต่อผลที่เกิดบนภาพ ถ้ากล้องของท่านเครื่องวัดแสงเป็นแบบ TT meter ให้ แหงนกล้องขึ้นวัดแสงแล้วจึงกดกล้องให้ต่ำลง เพื่ออ่านค่าทั้ง 2 ค่า ถ้าพิจารณาเห็นว่าทั้ง 2 พื้นที่มีความสำคัญเท่าๆ กัน ก็ให้ตั้งการฉายแสงตรงกลางระหว่าง 2 ค่าที่วัดแสงนี้ได้ อีกทางหนึ่งคือควรถ่ายภาพ เมื่อ โดยตั้งแสงให้มาก- น้อยทั้ง 2 ด้านจากที่หาได้

เทคนิคการถ่ายภาพดวงอาทิตย์

การถ่ายภาพวิวทิวทัศน์โดยให้ดวงอาทิตย์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของภาพถ่ายนั้น ก็เป็นการถ่ายภาพที่ทำทายความสามารถของนักถ่ายภาพมากเช่นเดียวกันทั้งนี้เพราะสภาพภูมิประเทศ ทั้งในน้ำและบนบกช่วงที่ดวงอาทิตย์ขึ้นและตกนั้น และเวลาช่วงนี้จะผ่านไปด้วยรวดเร็วมากจนนักถ่ายภาพที่ขาดประสบการณ์ด้านนี้ อาจเตรียมตัวไม่ทันกว่าที่จะถ่ายได้ ตะวันก็ขึ้นไปไกล โข หรือไม่ก็ลับขอบฟ้าไปแล้ว

ระยะเวลาตอนดวงอาทิตย์ขึ้น ประมาณ 5.30 น. สภาพแสงสีในท้องฟ้าจะเป็นสีม่วงแดง แดงเข้ม จนกลายเป็นสีแดงและเหลืองในเวลาต่อมา เมื่อดวงอาทิตย์โผล่พ้นขอบฟ้าไปแล้วสีเหลือง จะค่อยๆจางหายไป สำหรับตอนเย็นนั้น เวลาประมาณ 17.30 น. แสงสีจะเริ่มเป็นสีเป็นเหลืองอ่อน และเป็นสีส้มแดง เมื่อดวงอาทิตย์เริ่มจะตก และเมื่อตกไปแล้วท้องฟ้าจะเป็นสีแดงปนม่วงฟ้า

อุปกรณ์ที่ใช้ถ่ายภาพดวงอาทิตย์

นอกจากกล้อง 35 มม. ที่เตรียมไปแล้ว เลนส์ทุกชนิดก็ใช้ถ่ายภาพดวงอาทิตย์ได้คือทั้งเลนส์มุมกว้าง เลนส์ปกติ และเลนส์เทเลโฟโต้

แต่เลนส์เทเลโฟโต้หรือเลนส์ซูมอาจเหมาะสำหรับการถ่ายภาพดวงอาทิตย์

ให้กลมโต และลดความร้อนแรงของแสงไปได้ส่วนหนึ่ง โดยการใส่เลนส์ชนิดนี้จึงภาพเข้ามาใกล้ๆ เช่น เลนส์เทเลโฟโต้ 200-300 มม.

ส่วนฟิล์มที่ใช้ก็ความเป็นฟิล์มช้า คือฟิล์มที่มีความไวแสงต่ำ เพราะแสงดวงอาทิตย์นั้นร้อนแรง อยู่แล้วและจำเป็นต้องใช้รูรับแสงขนาดเล็กจึงจะถ่ายออกมาได้ดี

นอกจากนี้ฟิลเตอร์แบบต่างๆก็นับว่าจำเป็น

เป็นในการเน้นสีของท้องฟ้าหรือสร้างภาพแปลกๆ เช่นการใช้ฟิลเตอร์ประกายแสง ทำให้แสงกระจายเป็น

แถบๆ ฟิลเตอร์โพลารไรซ์เพิ่มสีน้ำเงินบนท้องฟ้า หรือฟิลเตอร์สีแดง - เหลือง สร้างบรรยากาศของความ

ร้อนแรงให้เกิดขึ้นในส่วนสว่างของท้องฟ้าหรือเงาสะท้อนบนพื้นน้ำ

เทคนิคการถ่ายภาพดวงอาทิตย์แบบต่างๆ

การถ่ายแบบให้เป็นแสงกระจายรอบ ๆ ทำได้โดยการเปิดรูรับแสงให้แคบ ๆ แล้วใช้ฟิลเตอร์ประกายแสงครอบหน้าเลนส์ อาจเป็น 4-6 แถบแล้วแต่จะเลือกใช้ ถ้าในช่วงที่ท้องฟ้าแจ่มใส เห็นดวงอาทิตย์เต็มดวงหรือถ่ายผ่านวัตถุที่เป็นฉากหน้า เช่นถ่ายผ่านพุ่มไม้ ใบไม้ ใบหญ้า แสงจะลอดช่องว่างของวัตถุเหล่านี้ออกเป็นแสงกระจายโดยรอบสวยงาม

บทที่ 3

ข้อมูลการทำงาน

3.1 อิมเพรสชันนิสม์ [Impressionism] ศิลปะแห่งความประทับใจ

คำว่า อิมเพรสชันนิสม์ ในพจนานุกรมศัพท์ศิลปะแปลว่า ทัศนประทับใจ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหว ของกลุ่มศิลปินหนุ่มสาวของฝรั่งเศสเพื่อจัดนิทรรศการศิลปะนอกแบบ จัดครั้งแรกเมื่อปี 1874ที่ปารีสเป็นการจัดนิทรรศการอิสระที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล คำว่าอิมเพรสชันนิสม์ ไม่ใช่ชื่อ ที่กลุ่มศิลปินตั้งขึ้นเอง แต่เป็นชื่อที่นักวิจารณ์ศิลปะเรียก ในสมัยนั้น โดยเอาชื่อภาพเขียนของโมนีที่ชื่อว่า ความประทับใจยามอรุณรุ่ง [Impression, Sunrise 1872] มีศิลปินเข้าร่วมแสดงครั้งนี้จำนวนห้าสิบห้าคน แต่ที่สำคัญจริงๆประกอบด้วย

HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Cezannebio.htm>" เซซาน [Cezanne]

HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Pissarobio.htm>" ปิซาโร [Pissaro]

HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Renoirbio.htm>" เรอนัวร์ [Renoir] HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Degasbio.htm>" เดอกาส์ [Degas] HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/manetbio.htm>" มาเน [Manet] HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Monetbio.htm>" โมนี [Monet] HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Sisleybio.htm>" ซิสลีย์ [Sisley] และ HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/morisotbio.html>" เบิร์ต โมริโซท์ HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/morisotbio.html>" [Berth Morisot] ผลงานของศิลปินเหล่านี้ ล้วนเป็นผลงานที่ถูกคัดออกจากการแสดงศิลปกรรม แห่งชาติฝรั่งเศสโดยคณะกรรมการ

HYPERLINK "<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Salon.htm>" ซาลอง [Salon] ศิลปินกลุ่มนี้เป็นพวกหัวก้าวหน้าที่ไม่ยอมรับกฎเกณฑ์อันเคร่งครัดและคร่ำครึของสถาบันศิลปะพวกเขาได้แสวงหาสาระใหม่ๆที่แปลกไปจากเดิมที่พวกจารีตนิยมชอบเลือกสาระเกี่ยวกับตำนานเทพนิยายกรีกและโรมัน ตลอดจนเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาที่ปฏิบัติต่อเนื่องกันมาหลายร้อยปี ศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์นิยมเลือกสาระเกี่ยวกับ

ชีวิตปัจจุบันที่พวกเขามีส่วนร่วม เช่นผู้คนในเมือง ซาวนาในชนบท กิจกรรมต่างๆ ทางสังคมในขณะที่เดียวกันพวกเขาได้ปฏิบัติด้านเทคนิคการวาดภาพซึ่งเดิมจะใช้สีน้ำตาลเป็นพื้นมาเป็นการใช้สีสดป้ายบนผ้าใบสีขาว เพื่อบันทึกภาพบรรยากาศของแสงแดดที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาต่างๆ ศิลปินกลุ่มนี้ใช้เทคนิคการระบายสีโดยการป้ายตั้งนั้นภาพส่วนใหญ่จะมีรอยป้ายปรากฏทั่วผ้าใบ โดยพวกเขาไม่นิยมเกลี่ยสีให้เรียบเหมือนภาพเขียนในอดีตจนดูเหมือนภาพยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะพวกเขาใช้ทฤษฎีสีข้างเคียงของอองแตง เชฟเรล (Chevreul) ซึ่งเชื่อว่า เมื่อสีสองสีวางข้างเคียงกันย่อมมีผลต่อกันและกันเช่น สีแดงเมื่ออยู่ข้างเคียงสีเขียวจะทำให้ทั้งสีแดงและสีเขียวเข้มกว่าเดิมทำให้เราเห็นการตัดกันอย่างชัดเจน โดยเหตุนี้เพื่อตรงกันให้สีข้างเคียงให้ผลซึ่งกันและกันอิมเพรสชันนิสต์จึงทิ้งรอยแปรงแต่ละสีให้ปรากฏ แม้ว่าชื่ออิมเพรสชันนิสต์จะเป็นที่ยอมรับ แต่ผลงานของเขาสังคมส่วนใหญ่ในยุคนั้นยังรับไม่ได้ โดยเฉพาะนักวิจารณ์ศิลปะที่กล่าวหาว่าเป็นพวกหัวรุนแรงเป็นปฏิปักษ์ต่อจารีตกฎเกณฑ์อย่างไรก็ตามก็มีนักคิดนักเขียนหัวก้าวหน้าหลายคนที่สนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยอมรับของนักสะสมและตัวแทนขายงานศิลปะเพียงไม่กี่คนที่ช่วยให้ศิลปินกลุ่มนี้สามารถขายผลงานได้ทำให้พวกเขาสามารถจัดนิทรรศการได้อย่างต่อเนื่องจำนวนแปดครั้งในระยะเวลา 12 ปี ศิลปินอิมเพรสชันนิสต์ที่ทำงานแนวดังกล่าวอย่างเสมอต้นเสมอปลายมีเพียงสามคนคือ โมเน ปิซาโรและซิสลี ส่วนเซซาน เดอกาส์และเรอนัวร์ภายหลังได้พัฒนาแบบอย่างเป็นของตัวเองโดยเฉพาะเซซานซึ่งได้พัฒนาแนวทางศิลปะที่ก้าวหน้ากว่าคนอื่น ๆ ซึ่งได้ส่งอิทธิพลต่อศิลปินรุ่นหลังเป็นอย่างมาก นิทรรศการศิลปะของอิมเพรสชันนิสต์ในระยะหลังจะมีศิลปินหน้าใหม่เข้ามาเสริมหลายคน ที่มีชื่อเสียงได้แก่ วินเซนต์ แวนโก๊ะ และพอล โกแกง ระยะเวลาที่บูร์งเรื่องที่สุดของอิมเพรสชันนิสต์อยู่ระหว่างค.ศ.1870-1880 และนิทรรศการอิมเพรสชันนิสต์ครั้งสุดท้ายจัดในปี1886 การตายของโมเนในปี 1926 ถือเป็นการสิ้นสุดของอิมเพรสชันนิสต์ อย่างไรก็ตามความนิยมในสไตล์การเขียนภาพแบบอิมเพรสชันนิสต์ได้แพร่หลายสู่ยุโรปและอเมริกาหลายสิบปีต่อมา เหตุเพราะการวาดภาพแนวดังกล่าวเปรียบเสมือนประตูที่เปิดสู่การสร้างสรรคศิลปะสมัยใหม่ ด้วยเหตุนี้เองผลงานของอิมเพรสชันนิสต์ในปัจจุบันได้รับการบันทึกว่าได้รับการประมูลด้วยราคาสูงกว่าผลงานยุคอื่น ๆ

3.2 What is Impressionism ?

ชื่อของศิลปะแบบ Impressionism ก็ได้มาจากภาพที่ชื่อ Impression Sunrise นี้ของ Monet นั่นเอง ศิลปะในแบบ Impressionism ได้ปฏิวัติรูปแบบของการใช้สีที่แหวกแนวโดยยึดเอาหลักทฤษฎีของท่าน Sir Isacc Newton ในเรื่องของแสงสีขาว ที่ส่องผ่านแท่งแก้วปริซึม แล้วกระจายสี ออกมาเป็นสีรุ้งหลากสี แต่ศิลปิน Impressionism ได้นำเอาทฤษฎีนี้มาใช้ในทางกลับกัน นั่นก็คือ การกระจาย แสงออกมาก่อน แล้วให้ตาคนดูผสมสีต่างๆ หรือที่เราเรียกกันว่า "Optical Mixture" นั่นเอง เอาเองดังนั้นการ ใช้สีของศิลปินกลุ่ม Impressionism นี้จะต้องคำนึงว่าวัตถุกับสิ่งแวดล้อม นั้นต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทุกสิ่ง ทุกอย่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน สะท้อนแสงสีและเงาใส่กัน ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ศิลปิน Impressionism ส่วนใหญ่ชอบที่จะออกไปวาดภาพกลางแจ้ง เพื่อที่จะได้บันทึกบรรยากาศที่มีแสงสะท้อนจากสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบข้าง ทำให้เกิดเป็นสีสนหลายหลากขึ้น ณ.เวลานั้น และ เมื่อภาพที่ศิลปินเห็นนั้น เกิดจากแสงมากระทบตาพวกเขา จึงใช้วิธีแตะแต้มสีซิคๆกันไป ให้เหมือนกับแสงสะท้อนจากใบไม้ ผิวน้ำ และกลุ่มเมฆ

นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีของ Eugene Chevreul ในเรื่อง "หลักการประสานกันและตัดกันของสี" เข้ามาร่วมด้วย จากทฤษฎีของ Eugene นี้ทำให้ศิลปิน Impressionism อย่าง Monet ได้รู้ว่าเงาของสิ่งต่างๆเป็นสีตรงข้ามของสีนั้นการที่ใช้ทฤษฎี Optical mixture มาใช้ในการแตะแต้มสีลงบนผืนผ้าใบ นี้ทำให้ได้สีที่มีความเข้มสดขึ้นมากกว่าเดิมที่มีการ ผสมสีบนจานสี โดยถ้าศิลปินใช้สีตรงข้ามมาแตะแต้มไว้ซิคๆกัน ถ้าแต้มเป็นบริเวณกว้างพอจะช่วยส่งให้เกิดความเข้มข้นซึ่งกันและกัน

ศิลปะ Impressionism นั้นจะมุ่งเน้นถึงการวาดภาพที่จับซึ่งสายตาสัมผัสรับรู้ในช่วง ณ.เวลานั้น และ เป็น ช่วงเวลาที่ฉับพลัน และจะมีการแยกแยะสีที่จะเข้ามาประกอบกันเข้าเป็นแสงที่ส่องต้องสิ่งต่างๆ ทำให้เกิดพื้นผิวภาพ ที่เต็มไปด้วยสีสนที่แปรเปลี่ยนเป็นภาพที่เต็มไปด้วยความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งและศิลปิน Impressionism ที่ทำงานในรูปแบบนี้ก็มี Monet และ Renoir ส่วนศิลปินอย่าง Manet และ Degas นั้นจะ ทำงานในแบบ Impressionism ในอีกแง่มุมหนึ่งซึ่งจะกล่าวถึงในโอกาสต่อไป

3.3 ทฤษฎีเรื่องการมองเห็นสีของ Eugene Chevreul

Eugene Chevreul เขาเป็นนักเคมีชาวฝรั่งเศส ผู้คิดค้นทฤษฎีที่มีผลโดยตรงกับศิลปะ Impressionism เขาเขียนหนังสือ ชื่อ "The Principles of Harmony and Contrast of colours, and their application to the Arts" โดยมีทฤษฎีที่สำคัญว่า "สีที่อยู่ใกล้เคียงกัน จะส่งอิทธิพลซึ่งกัน และกัน ส่วนสีที่อยู่สีเดียวจะปรากฏ Optical Mixture ขึ้นมา Eugene กล่าวไว้ว่าถ้าเรามองดู แดบสี 2 แดบ พร้อมๆกันซึ่ง 2 แดบนั้นอาจจะเป็นสีเดียวกัน แต่ต่างน้ำหนัก หรือจะเป็นนำหนักเดียวกันแต่ ต่างสีถ้าเรานำมาวางชิดกันจะพบว่า

- 1 สายตาจะมองเห็นเป็นสีเดียวกันนั้นมีความเข้มขึ้น
- 2 สายตาจะทำการผสมสีที่ต่างกันเข้าด้วยกัน ตามที่ Eugene พูดไว้นี้ อธิบายได้ว่า ถ้านำสีอ่อนมาวางชิดกับสีแก่ สีอ่อนนั้นจะดูสว่างขึ้น และสีแก่นั้นจะมีลดลง

ทฤษฎีของ Eugene นี้อาจพอสรุปได้ว่าเป็นเรื่องของ "หลักการประสานกัน และตัดกันของสี" นั่นเองซึ่งทฤษฎีนี้ ส่งผลให้ Monet, Renoir นำมันมาใช้ในงานเขียนของเขาทั้งสอง ซึ่งมันก็ทำให้ภาพของเขามีการพัฒนาขึ้น อย่างมากในเรื่องการใช้สีนั่นเอง

3.4 ประวัติของศิลปิน ที่มาของแรงบันดาลใจ

ในการศึกษาในเรื่องของการถ่ายภาพที่คืบนั้น สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ การทราบถึงความเป็นมา และแนวคิดของศิลปินที่เป็นต้นแบบของแรงบันดาลใจ ว่าการออกแบบ หรือการทำงาน ของศิลปิน มีขั้นตอนอย่างไร และจะสร้างผลงานอย่างไร เพื่อให้การถ่ายภาพ ได้มีขั้นตอนความคิดอย่างเหมาะสม และตรงตามความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ประวัติ โกลด โมเน [Claude Monet 1840-1926]

โกลด โมเน [Claude Monet 1840-1926]

โมเน ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำคนสำคัญของศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ เกิดที่ปารีสปี 1840 ต่อมาครอบครัวย้ายไปอยู่ที่เมืองท่า เลอฮาฟ [LeHavre] ในวัยเด็กได้แสดงความสามารถทางศิลปะ โดยการวาดภาพล้อเลียนบุคคล ได้เริ่มสนใจศิลปะจริงจังเมื่อได้พบกับศิลปินภาพทิวทัศน์ชื่อ โบแดง [Bodin] ซึ่งได้แนะนำให้ออกไปวาดภาพนอกสถานที่ โมเนเริ่มศึกษาศิลปะโดยตรงที่ปารีส แต่ในปี 1861 โมเนติดเกณฑ์ทหารต้องไปประจำการที่ประเทศอัลจีเรีย กลับมาศึกษาศิลปะต่อ ที่สตูดิโอของ

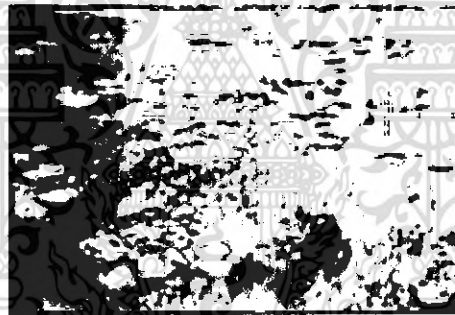
[Gleyre's studio] ที่นี้เขาได้พบกับเพื่อนร่วมอุดมการณ์เดียวกันคือ เรอเนอัส ชิสลี และบาซิล ซึ่งเมื่อระบบ การศึกษาวาดภาพแบบเก่าโมเนและพรรคพวกจึงลาออกเพื่อไปศึกษาศิลปะ โดยการออกไปวาดภาพในสถานที่จริง โดยได้ไปศึกษากับศิลปินกลุ่มบาบิซง [Barbizon] ซึ่งได้ออกไปเขียนภาพที่หมู่บ้านใกล้ป่าฟองเทนโบล โมเนกับเรอเนอัสได้ออกไปวาดภาพทิวทัศน์ อย่างจริงจังกับเรอเนอัสผลงานของเขาในยุคนี้มีผลงานหลายชิ้นที่เขากับเรอเนอัสวาดภาพสถานที่เดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพบริเวณตาดอกอากาศริมฝั่งแม่น้ำแซน ในช่วงกลางคืน พวกเขาจะไปรวม กลุ่มที่คาเฟ่สถานเกอบัวส์ [Guerbois] ซึ่งเขาได้พบกับมาน [Manet] และพรรคพวกหลายคนที่ใช้สถานที่นี้เป็นที่พบปะ เพื่อถกเถียงความคิดการทำงานศิลปะแนวใหม่ ในปี 1870 โมเนหนีภัยสงครามฝรั่งเศส-ปรัสเซีย ไปลอนดอนมีโอกาสได้เข้าชมผลงานศิลปินภาพทิวทัศน์ที่โด่งดังที่สุด แห่งยุคคือ วิลเลียมเทอร์เนอร์และจอห์นคอนสแตเบิล โดยเฉพาะเทอร์เนอร์ได้มีอิทธิพลต่อผลงานของโมเนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผลงานยุคหลัง ในปี 1874 โมเนกับพวกจัดนิทรรศการศิลปะกลุ่มอิมเพรสชันนิสม์ครั้งแรกโดย ชื่อกลุ่มถูกเรียกโดยนักวิจารณ์ศิลปะที่เรียกตามผลงานของโมเนชิ้นหนึ่งชื่อ ความประทับใจยามอรุณรุ่ง [Impression, Sunrise] ทำให้ผลงานของศิลปินกลุ่มนี้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางแต่ผลงานในยุคแรกไม่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะโมเนถูกนักวิจารณ์กล่าวหาว่าภาพวาดยังไม่เสร็จเพราะสีแปร่งที่หยาบราวกับไม่ตั้งใจวาด โดยเฉพาะภาพความประทับใจยามอรุณรุ่งที่เขาวาด ภาพดวงอาทิตย์กำลังขึ้น ที่เมืองเลอฮาฟ ทำให้ฐานะทางการเงินของโมเนในระยะแรกไม่ค่อยดี ตั้งแต่ปี 1877 โมเนเริ่ม วาดภาพจิตรกรรมชุดเพื่อจับบรรยากาศสีสันทันของแสงแดดเวลาต่าง ๆ โดย

ศึกษาจากภาพมูมเดียวกัน เรื่องเดียวกันหลาย ๆ ภาพ จิตรกรรมที่มีชื่อเสียงได้แก่ ภาพชุดกองฟาง [The Haystacks] ภาพชุดต้นปอปล่า [The Poplars] และชุดมหาวิหาร โรน [Roun Cathedral] โมนีตระเวนวาดภาพ

นอกสถานที่หลายแห่ง ในบั้นปลายโมนีประสบความสำเร็จด้านการเงินฐานะดีจนสามารถซื้อบ้าน ที่เมืองจิเวอร์นี เขาชุดสระทำสวนดอกไม้และปลูกบัวซึ่งกลายเป็นสถานที่วาดภาพของโมนี ภาพชุด ดอกบัว [Waterlilies] เป็นภาพชุดสุดท้ายที่เขาวาดจำนวนหลายร้อยภาพก่อนที่เขาจะเสียชีวิตในปี 1926

ตัวอย่างภาพผลงานของศิลปิน

ภาพของ โกลด์ โมนี [Claude Monet 1840-1926]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ประวัติ กามีย์ ปิซาโร [Camille Pissarro, 1830-1903]

กามีย์ ปิซาโร [Camille Pissarro, 1830-1903]

กามีย์ ปิซาโร เกิดเมื่อวันที่ 10 เมษายน 1830 ที่เมืองแซนต์โทมัส เกาะเวอรุจิน ประเทศฝรั่งเศสพ่อแม่เป็นคนิวซีเออร์ดูเกส มีอาชีพเป็นเจ้าของร้านขายของเบ็ดเตล็ด ปิซาโรไปเรียนที่ปารีสระหว่างนั้นเขาได้แสดงความสามารถพิเศษทางด้าน การวาดเส้น ภายหลังจบ

การศึกษาเขากลับมาบ้านเกิดเพื่อช่วยพ่อแม่ดูแลร้านค้า ในระหว่างนี้ได้รับเร้าพ่อแม่ขอเรียนศิลปะจนปี 1855 ได้รับอนุญาตให้ไปปารีสเพราะมีความมุ่งมั่นอยากเป็นศิลปินอาชีพ ปิซาโรสนใจ

การวาดภาพทิวทัศน์ ได้ศึกษาการวาดภาพทิวทัศน์นอกสถานที่กับกามีย์โกโร [Camille Corot] ซึ่งกำลังทำงานร่วมกับศิลปินกลุ่มบาบิซงที่ชนบทชานกรุงปารีสในขณะเดียวกัน ได้พบกับ กุสตาฟ

กูร์แบร์ ศิลปินกลุ่มสังคมนิยมที่มีชื่อเสียงในยุคนั้นผู้ซึ่งยึดมั่นในหลักการศิลปะว่าจะต้องบันทึกเหตุการณ์ในสังคมโดยเฉพาะสังคมชนระดับล่าง อย่างไรก็ตามสิ่งที่ปิซาโรสนใจเป็นภาพทิวทัศน์มากกว่า อีกสิบปีต่อมา ปิซาโร ได้เข้าศึกษาที่สถาบันศิลปะ อะคาเดมี ซูส [The Academie Suisse]

ซึ่งได้ศึกษาร่วมสถาบันกับ โมนเน ในระหว่างเรียนช่วงว่างจากการศึกษาปิซาโรมักจะไปพบปะสังสรรค์พูดคุยในเรื่องศิลปะทำให้เขาได้รู้จักกับศิลปินหนุ่มหลายคนเช่น ออกุส เรอนัวร์ อัลเฟรด ซิสลี และ พอล เซซาน แม้ผลงานของปิซาโรจะไม่ได้ความสนใจจากกรรมการชาลอง แต่เขาได้รับการยกย่อง จากเพื่อนนักวิจารณ์ศิลปะอิมิลโซลา ระหว่างสงครามฝรั่งเศส-โปรตุเกสปี 1871-1877 ปิซาโรหนีสงครามไปลอนดอนกับโมนเน ได้ชมผลงานภาพทิวทัศน์ของคอนสแตนตินและวิลเลียมเทอร์เนอร์ซึ่งกำลังมีชื่อเสียงมากในขณะนั้น ระหว่างนี้ทั้งเขาและโมนเนเริ่มทำงานวาดภาพทิวทัศน์ตามแบบอย่าง การใช้สีสด คัญลีลาเรียบง่ายที่อิสระวาดบรรยายภาพทิวทัศน์ตามสถานที่จริงซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ของศิลปะลัทธิประทับใจ ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างสูงจากคนอังกฤษปิซาโรกลับปารีสอีกครั้งหลังสงครามและพบว่าผลงานของเขาระหว่างที่ทำก่อนสงครามถูกทำลายหมดผลงานของเขาหลายชิ้น ถูกขวามาเอาไปทำที่กั้นคอกหมู ในปี 1870 ผลงานของเขาและพรรคพวกถูกปฏิเสธจาก

การร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ คณะกรรมการชาลองคัดผลงานของพวกเขาออกทั้งหมดรวมกลุ่ม เพื่อคิดการที่จะจัดนิทรรศการอิสระ จนปี 1874 นิทรรศการศิลปะอิสระเกิดขึ้นโดยใช้สตูดิโอถ่ายภาพ นาการ์เป็นห้องจัดแสดง ซึ่งนักวิจารณ์ศิลปะได้เรียกนิทรรศการครั้งนี้ว่า นิทรรศการศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ซึ่งเรียกตามชื่อภาพหนึ่งของโมนะ การจัดแสดงครั้งนี้ประกอบด้วยศิลปินคนสำคัญในกลุ่มได้แก่ ปิซาโร โมนะ เรอนัวร์ เดอกาส์ ซิสตี และเบิร์ต โมริโซ ระหว่างการเคลื่อนไหวของศิลปินกลุ่มนี้ ปิซาโร ได้ทำหน้าที่อันสำคัญของกลุ่มในฐานะที่เป็นศิลปินที่อาวุโสที่สุดคือ เขาทำหน้าที่เป็นครูสอนให้กับศิลปินใหม่ๆที่จะเข้าร่วมอุดมการณ์เดียวกัน และจะเป็นผู้คอยให้กำลังใจในปี 1892 ได้จัดนิทรรศการผลงานย้อนหลัง ของปิซาโร ทำให้ผลงานของเขาเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในระดับโลก ผลงานที่มีชื่อเสียงได้แก่ บูลิเวิร์ดมองทมาร์ตดูไบ ไมผลิ [Boulevard Montmartre, Spring] และ รถม้าที่เมืองลูเวอร์ซีน [Carriage at Louverciennes] ปิซาโรตายเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 1909

ตัวอย่างภาพผลงานของศิลปิน

คามีย์ ปิซาโร [Camille Pissro , 1830-1903

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 ประวัติ ปีแอร์อออกุสต์ เรอเนอร์ [Pierre-Auguste Renoir, 1841-1919]

ปีแอร์อออกุสต์ เรอเนอร์ [Pierre-Auguste Renoir, 1841-1919]

เรอเนอร์ เกิดวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1841 ที่เมืองไลโมจ [Limoges] ฝรั่งเศส ครอบครัวย้ายมา ที่ปารีสตั้งแต่เขายังเล็ก เรอเนอร์ได้แสดงแววรักศิลปะตั้งแต่เด็กและได้เข้าไปฝึกงานที่โรงงาน ทำตุ๊กตาดินเผาเคลือบสี หลังจากโรงงานเลิกกิจการ ได้ช่วยพี่ชายวาดภาพตกแต่งพัด ระหว่างวัยเยาว์นั้น เรอเนอร์เดินเข้าออกในพิพิธภัณฑ์ด้วยความชื่นชอบผลงานของศิลปินฝรั่งเศส ในอดีตหลายคนเช่น วาโต บูแซร์ และฟราโกนาร์ค ระหว่างปี 1870 ระหว่างเกิดการเคลื่อนไหว อันสำคัญของศิลปินหัวก้าวหน้าที่ต้องการบันทึกเรื่องราวในสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และใช้สีสัน ที่สดใสกว่าภาพของศิลปินในอดีต โดยการนำของศิลปินรุ่นพี่ที่สำคัญอัน ได้แก่ มาเนและกูรเบท์

ในปี 1862 เรอเนอร์ตัดสินใจเข้าศึกษาศิลปะอย่างจริงจังที่สถาบันศิลปะ ดิเออริเลียเกลอร์ [The Atelier Gleyre] ได้รู้จักกับเพื่อนร่วมสถาบัน ได้แก่ โมเน ซิสลี และบาซิลี ภายหลังได้รวมหัวกันลาออกเพื่อศึกษาแนวทางศิลปะตามความเชื่อของตัวเอง ผลงานของเรอเนอร์ระยะแรกได้รับอิทธิพลจากศิลปินรุ่นพี่คือกูรเบท์และมาเนเรอเนอร์รับเทคนิคการวาดภาพด้วยใบมีดจากกูรเบท์ภายหลังเขาได้พัฒนาเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ในปี 1860 เรอเนอร์ยากจนมากไม่มีเงินแม้จะซื้อสีระหว่างปี 1866-1867 ผลงานของเขาถูกปฏิเสธจากกรรมการชาลอง แต่อีกสองปีต่อมาผลงานของเขาชื่อ Lise เรอเนอร์พยายามพัฒนาเทคนิคการวาดภาพโดยการศึกษาจากศิลปินรุ่นพี่อีกหลายคนเช่นเดอลากรัว และกามิร์โกโร โดยเฉพาะเทคนิคของเดอลากรัวเห็นชัดเจนจากภาพของเขาชื่อ โอดาลิสก์ [Odalisque, 1870] ในปี 1869 เรอเนอร์ออกไปวาดภาพนอกสถานที่เคียงคู่กับ โมเนที่สถานตากอากาศริมแม่น้ำแซน ผลงานยุคนี้เริ่มเข้าสู่เอกลักษณ์ของลัทธิประทับใจ นักวิจารณ์ศิลปะชื่อ โฟเบ พูล [Phoebe Pool] ได้เขียนบันทึกไว้ว่า "เขาคือเรอเนอร์และโมเนที่ได้ ค้นพบว่าในเงามืดไม่ได้เป็นสีน้ำตาลหรือสีดำอย่างที่ศิลปินในอดีตเคยวาด แต่เป็นสีที่เกิดจาก สีแวดล้อม แต่สีในตัววัตถุยอมเปลี่ยนแปลงตามแสงที่เรามองเห็น ซึ่งเกิดจากการสะท้อนจาก สีในวัตถุอื่น ๆ หรือเกิดจากการตัดกันของสีข้างเคียง

ปี 1874 เรอนัวร์ได้ร่วมนิทรรศการผลงานอิมเพรสชันนิสม์ร่วมกับเพื่อนศิลปิน คนอื่น ๆ ตั้งแต่ปี 1870 เป็นต้นมาผลงานเรอนัวร์ได้รับความสนใจจากนักสะสมหลายคน ผลงานของเขาเริ่มขายได้และได้รับวาทภาพกรอบครัวของนักสะสมเหล่านี้หลายภาพ เช่นภาพของ กรอบครัวชาร์เพนเทียร์ [The Charpentiers] ระหว่างนี้เรอนัวร์ได้สร้างผลงานที่บันทึกชีวิตผู้คน ในอิริยาบถที่กำลังพักผ่อน หรือกำลังรื่นเริงตามสถานบันเทิง ที่รู้จักกันมากที่สุดคือภาพชื่อ งานบอลล์ที่มูแลงเดอกาเล [The Swing and The Ball at The Moulin de Gallette]

เรอนัวร์ได้แสดงภาพความงามของผู้คนในงานรื่นเริงเหล่านี้โดยเฉพาะภาพผู้หญิงสวยที่อวดเนื้อหนังที่ขาวอวบสมบูรณ์งดงาม ตั้งแต่ปี 1880 เป็นต้นมาเรอนัวร์พยายามแสวงหาสไตล์ของตัวเองที่แปลกแยกกว่าแบบอิมเพรสชันนิสม์เดิม ภาพระยะหลังส่วนใหญ่เป็นภาพผู้หญิงที่เน้นรูปทรงและเส้นรอบนอกที่ชัดเจนซึ่งเขาได้รับอิทธิพลจากศิลปะแนวคลาสสิก โดยเฉพาะผลงานของราฟาเอลซึ่งเรอนัวร์ชื่นชมภายหลังที่ได้เดินทางไปชมงานที่อิตาลี ผลงานในยุคสุดท้ายภายหลัง ปี 1880 เป็นต้นมาผลงานส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความงามของสตรีเพศในอิริยาบถต่าง ๆ เช่น ภาพผู้หญิงเปลือย ภาพผู้หญิงอาบน้ำ ผู้หญิงอ่านหนังสือ ผลงานในยุคนี้นับว่าเรอนัวร์ประสบความสำเร็จอย่างสูงทั้งทางด้านชื่อเสียงและทางการเงิน ผลงานหลังปี 1903 มีลักษณะฝีแปรงที่หยาบ รูปทรงของผู้หญิงมีทรวดทรงอวบอ้วนเกินพอดี เหตุมาจากโรคไขข้ออักเสบ จนมือไม่สามารถจับพู่กัน เขาต้องใช้เศษผ้ามามัดพู่กันกับมือ เรอนัวร์เสียชีวิตวันที่ 3 ตุลาคม 1919 ที่เมืองคาเซซเซอร์เมอร์ นับว่าเรอนัวร์ได้พยายามต่อสู้เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะ ต่อสู้กับความจนแม้จะได้รับชัยชนะเขา ต้องมาสู้กับสุขภาพของตัวเอง สุดท้ายก็ต้องพ่ายแพ้ต่อสังขาร แต่ชัยชนะของเขาคือผลงานของเขา ชื่อ มาดามชอร์จ ชาร์เพนเทีย ทางรัฐบาลซื้อเพื่อนำมาแสดงถาวรที่พิพิธภัณฑลฑ์ตั้งแต่เขายังมีชีวิต

ตัวอย่างภาพผลงานของศิลปิน

ปีแอร์ออกุสต์ เรอเนอร์ [Pierre-Auguste Renoir, 1841-1919]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8 ประวัติ อัลเฟรด ซิสลีย์ [Alfred Sisley]

อัลเฟรด ซิสลีย์ [Alfred Sisley]

ซิสลีย์เกิดวันที่ 30 ตุลาคม 1839 ที่ปารีส พ่อแม่เป็นชาวอังกฤษ เมื่อคราวเปิดนิทรรศการ
อิมเพรสชันนิสต์ครั้งแรกเมื่อปี 1874 ซิสลีย์คนเดียวที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นอิมเพรสชันนิสต์
ภาพทิวทัศน์ขนานแท้ดั้งเดิมเพราะในจำนวนภาพวาดของเขาทั้งหมด 900 กว่าภาพนั้น
มีภาพหุ่นนิ่งไม่เกินสิบสองชิ้นส่วนภาพเรื่องราวเกี่ยวกับคนมีเพียงหนึ่งหรือสองชิ้นเท่านั้น
ตลอดชีวิตการทำงานศิลปะซิสลีย์จะบันทึกภาพชนบทที่มีบรรยากาศที่เงียบสงบเขาไม่ชอบ
ภาพชีวิตที่วุ่นวายสับสนในเมือง ภาพทิวทัศน์ของเขาถ้ามีภาพคนอยู่บ้างเพื่อเป็นส่วนประกอบ
เล็กๆ เท่านั้นเอง ไม่ว่าจะเป็นภาพทิวทัศน์ในป่าฟองเทน โบล ทิวทัศน์ที่เมืองลูวีเซียน ใน
ลอนดอนหรือเวลส์ ล้วนเป็นภาพทิวทัศน์บริสุทธิ์

ระหว่างปี 1857-1861 ได้เดินทางไปอังกฤษมีโอกาสชมผลงานระดับครูอัน ได้แก่
เทอร์เนอร์ คอนสแตเบิล และโบนิงตัน ซึ่งให้อิทธิพลอย่างสูง ในผลงานของซิสลีย์ ถ้าเทียบ
ภาพทิวทัศน์ของซิสลีย์และเพื่อนกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์จะพบความแตกต่างและ การพัฒนาภาพ
ทิวทัศน์จากเดิมที่เน้นหลักเกณฑ์ตามหลักวิชาศิลปะที่มีการฝึกฝนสืบทอดกันมา ดังเช่นผลงาน
ของโคลด[Claude] โปแซง [Poussin] ซึ่งกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์จะนิยมมองหาความจริงจาก
ธรรมชาติโดยตรงมากกว่าการกำหนดกฎเกณฑ์ โดยเริ่มจากกลุ่มบาบิซงจนถึงกลุ่มอิมเพรสชัน
นิสต์ ผลงานของซิสลีย์ในยุคแรกสะท้อนให้เห็นอิทธิพลของ โกรโรและกูร์เมอย่างชัดเจน
โดยเฉพาะการใช้สีที่นุ่มนวลและเน้นความชัดเจนของรูปทรง
ในการเปิดนิทรรศการอิมเพรสชันนิสต์ ครั้งแรกซิสลีย์ได้ส่งผลงานร่วมแสดงทั้งหมดหกภาพ
เป็นภาพทิวทัศน์ทั้งหมด เป็นคนเดียวในกลุ่ม ที่ได้รับคำชมและขายผลงานได้มากที่สุด มี
ผลงานบางชิ้นเท่านั้นที่ได้อำนาจเหมือนวาดยังไม่เสร็จซึ่งเป็นเอกลักษณ์อันสำคัญของ
ภาพอิมเพรสชันนิสต์ ภาพทิวทัศน์ของซิสลีย์ในยุควุฒิภาวะสูงสุดจะเน้นสวนกว้างของท้องฟ้า
เพื่อให้ภาพทิวทัศน์เกิดความสว่างไสวและมีบรรยากาศ ลักษณะดังกล่าวได้รับอิทธิพลจาก
คอนสแตเบิล ความสดใสของท้องฟ้าทำให้ซิสลีย์สามารถใช้สีตัดกันระหว่างสีคู่ตรงกันข้ามได้
ชัดเจน วาดภาพต้นไม้สีส้มให้ตัดกับท้องฟ้าสีฟ้าเป็นต้น การจัดภาพ ที่ไม่เน้นจุดกึ่งกลางทำให้
ภาพของเขาให้ความรู้สึกเรื่องที่ว่างและบรรยากาศได้อย่างชัดเจน

ซิสลีส่วมแสดงผลงานกับกลุ่มอิมเพรสชัน ในครั้งที่สองและที่สามเป็นผู้ที่ถูกวิจารณ์ในทางที่
 ดึกว่าศิลปินคนอื่น ๆ ขอร์จ ริเวียร์ [Georges Riviere] ได้กล่าวยกย่องภาพของซิสลีย์ว่าให้
 ความรู้สึกที่นุ่มนวลและสงบ ตามลักษณะนิสัยส่วนตัวตรงกันข้ามกับ โมเนและเรอนัวร์ที่
 บันทึกภาพชีวิตผู้คนในเมือง ซิสลีย์บันทึกเฉพาะภาพทิวทัศน์เพียงอย่างเดียวและไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองซึ่งตรง
 กันข้ามกับปิตาโรที่เป็นพวกมาร์คซิส

ตัวอย่างภาพผลงานของศิลปิน

ประวัติ อัลเฟรด ซิสลีย์ [Alfred Sisley]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 สรุปวิธีการเขียนภาพของศิลปินลัทธิอิมเพรสชันนิสม์

ออกไปเขียนภาพจากของจริงหรือสถานที่จริง

พยายามบันทึก แสงสีของบรรยากาศ ด้วยวิธีการป้ายพู่กันอย่างรวดเร็วให้เห็นรอบ

เปลี่ยนแปลง เพื่อให้ได้สภาพของกาลเวลาและบรรยากาศในเวลานั้น

ยึดหลักการทฤษฎีและเคาท์แสงที่ปรากฏต่อหน้าอย่างเคร่งครัด

ยึดถือการถ่ายทอดจากสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติเป็นสิ่งสำคัญไม่เขียนภาพตามความฝัน

หรือจินตนาการและตามอารมณ์ส่วนตัว

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล สรุปศิลปะแห่งความประทับใจ

ศิลปะแห่งความประทับใจ

คือการบันทึกภาพจากความประทับใจในช่วงเวลาอันสั้น เช่น ช่วงเวลาก่อนพระอาทิตย์จะตก หรือเงาที่สะท้อนบนผืนน้ำ ในระหว่างที่เรือกำลังแล่น และศิลปินได้วาดบันทึกภาพเหล่านั้น ด้วยการวาดให้ทัน กับช่วงเวลาแค่นั้น จึงเกิดเป็นภาพที่แตกต่างกับยุคอื่นที่เน้นภาพเหมือนจริง

อินเพรสชันนิซึม มีการพัฒนาเป็น นีโออิมเพรสชันนิซึมและโพสต์อิมเพรสชันนิซึม แตกต่างกันว่า อินเพรสชันนิ วาดโดยให้สีที่ยังยึดความเป็นจริงอยู่แต่วาดแบบหยาบๆ ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนงานจะไม่ละเอียดเหมือนภาพที่ยังวาดไม่เสร็จ

นีโออิมเพรสชันนิซึม พัฒนาเทคนิคจากวิธีป้ายสีอย่างอิสระไปมา เป็นการแต้มสีโดยการแยกจุด หมายถึงใช้วิธีจุดสีหลายสีเพื่อให้สีไปผสมในตาเวลามอง งานกลุ่มนี้จะพิถีพิถันทั้งทาง ด้านรูปทรงและ การจัดภาพ

โพสต์อิมเพรสชันนิซึม เป็นชื่อเรียกรูปแบบการแสดงออกทางจิตรกรรมที่ต่อต้าน ทั้งลัทธิอิมเพรสชันนิ และ นีโออิมเพรสชันนิ เป็นการเขียนรูปจากธรรมชาติ โดยใช้ โครงสร้างของรูปทรงกลม รูปทรงกระบอก และรูปทรงกรวย จะใช้สีเพื่อสื่อถึง อารมณ์ของศิลปินมาก ถือการใช้สีตรงไปตรงมา ถ้าจะใช้เขี้ยวก็ใช้ที่เขี้ยวที่สุด น้ำเงินก็ใช้น้ำเงินที่สุด เป็นการแสดงออกแบบตรงไปตรงมาไม่ซับซ้อน

สรุปการถ่ายภาพด้วยแรงบันดาลใจจาก Impressionism

เป็นการถ่ายภาพ landscape แบบ Impressionism ที่ดึงเทคนิคของศิลปินในยุคอินเพรสชันนิ ที่บันทึกแสงสีของบรรยากาศ ณ ช่วงเวลาประทับใจ ก่อนพระอาทิตย์จะตกดิน ซึ่งจะถ่ายทอดความ พริ้วไหว ของแสงสีที่กระทบกันในวัตถุ และนี่โออิมเพรสชันนิซึม ที่เน้นการแยกจุดสีที่ใกล้เคียง มาวางไว้ข้างกัน ทำให้เกิดระยะ มิติมากมายผสมผสานกันอย่างลงตัว นำเทคนิคทั้งสองมาประยุกต์ใช้

รวมเข้าด้วยกัน จนกลายเป็นภาพศิลปะยุคใหม่

เปลี่ยนจากยุคสมัยก่อนที่ใช้ผ้าใบและสี บันทึกภาพ แต่ยุคสมัยนี้ใช้กล้องเป็นอุปกรณ์ถ่ายภาพแทน และใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ การซ้อนภาพ

เพิ่มสีให้ภาพใกล้เคียงกับที่ต้องการมากที่สุด ด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop เพื่อการ สร้างสรรค์ผลงานด้วยแรงบันดาลใจจาก Impressionism ให้มีความลงตัวมากที่สุด

บทที่ 5

กระบวนการสร้างสรรค์งาน

วางแผนการทำงาน

นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นที่ต้องการศึกษา และที่มาของแรงบันดาลใจ ศึกษาถึงแนวทางการทำงานการสร้างผลงานของช่างภาพ หรือศิลปินที่สร้างงานถ่ายภาพ ทิวทัศน์

เมื่อสรุปประเด็น แนวความคิดของตัวเอง กำหนดทิศทางของงาน และศึกษากระบวนการทำงาน ของช่างภาพ แนวความคิดที่ช่างภาพยึดหลักในการทำงาน เป็นการค้นคว้าข้อมูล ส่วนใหญ่หาได้ในอินเทอร์เน็ต เพราะศิลปินที่นำมาศึกษาเป็นศิลปินที่เป็นที่รู้จักกันพอสมควร ส่วนข้อมูลที่ไม่สามารถค้นจากหนังสือมีไม่มากนัก จึงค้นข้อมูลเกี่ยวกับการวิจารณ์ด้านการถ่ายภาพทิวทัศน์ เพิ่มเติม

จากการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นศึกษา ต่อจากนั้นเป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพฯ ว่าสถานที่ไหนเหมาะกับการสร้างงานชิ้นนี้ ด้านอุปกรณ์ ในการทดลองใช้กล้อง 35 mm. ในการถ่ายเพื่อนำมาทดลองเทคนิคต่างๆ เป็นแนวทางในการทดลองก่อนทำงานจริง แต่เมื่อผลการทดลองออกมาเป็นที่น่าพอใจ จึงเริ่มถ่าย อีกครั้งให้เทคนิคเหมาะสมกับงานชิ้นนี้ที่สุด

ขั้นตอนในการทดลองทำงาน

หลักๆของงานคือภาพ LandsCape ในส่วนแรกจึงเริ่มจากการนัดหมายกำหนดวันที่จะไปถ่ายในแต่ละสถานที่ต่างๆ ถ่ายเก็บภาพไปเรื่อยๆ ร่างภาพที่ออกมาคร่าวๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องสถานที่ยังไม่ได้ตามต้องการ หรือเป็นที่ฤดูมีส่วนมาก ทำให้ต้องไปอีกหลายครั้ง หรืออาจจำเป็นต้องเลื่อนวันถ่ายงานเป็นต้น

การสำรวจสถานที่

เริ่มจากการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในแต่ละจังหวัด ตั้งแต่ในกรุงเทพและขยายพื้นที่กว้างออกไป เมื่อได้สถานที่ที่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าได้ไปสำรวจสถานที่จริง สถานที่ที่ข้าพเจ้าเลือกนั้นได้แก่ สวนหลวงร.9 อุทยานเบญจสิริ ปาย (แม่ฮ่องสอน) พืชสวนโลก (เชียงใหม่)

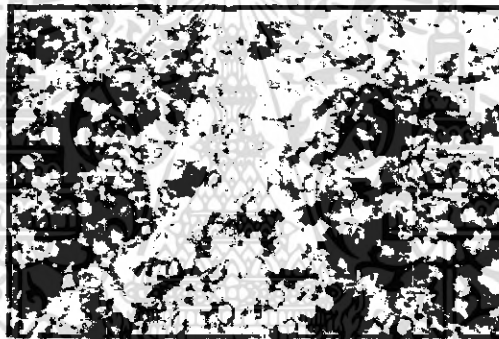
สวนหลวง ร.9 สวนสาธารณะมีพื้นที่ 500 ไร่ ตั้งอยู่บริเวณชานเมืองกรุงเทพ มหานครด้านตะวันออกเชิงใต้ แขวงหนองบอน เขตประโชนง มีทางเข้าได้ 2 ทางคือ ทางถนนศรีนครินทร์ ผ่านสะพานข้าม คลองหนองบอน และทางถนนอุดมสุข หรือสุขุมวิท 103 เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 06.00-18.00 น. พระอาทิตย์เริ่มตกประมาณ 18.00 น. พระอาทิตย์เริ่มตกประมาณ 18.30 น.

อุทยานเบญจสิริ ที่อยู่: ระหว่างสุขุมวิท 22 และ 24 ถ. สุขุมวิท แขวงคลองตัน เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110 เวลาทำการ : สำนักงาน: จันทร์-ศุกร์ 7.30-15.30 น.วันหยุดทำการ : เสาร์ อาทิตย์ วันนักขัตฤกษ์ บริเวณสวน: 5.00-20.00 น.พระอาทิตย์เริ่มตกประมาณ 18.30 น.

พืชสวนโลก (เชียงใหม่) การเดินทางไปพืชสวนโลก
 ออกเดินทางจากรถทัวร์ที่หมอคชิดไปถึงเชียง ใหม่ 9 ชั่วโมง
 แล้วยังรถประจำทางไปพืชสวนโลก 1 ชั่วโมง พระอาทิตย์เริ่มตกประมาณ 18.30 น.

ปาย (แม่ฮ่องสอน) การเดินทางไปปาย
 ออกเดินทางจากรถทัวร์ที่หมอคชิดไปจนถึงเชียง ใหม่ 9 ชั่วโมง
 แล้วยังรถเมล์ต่อไปจากเชียง ใหม่-ปายอีก 4 ชั่วโมง พระอาทิตย์เริ่มตกประมาณ 18.30 น.

ภาพจากทดลองถ่ายในสถานที่ต่างๆ

ภาพถ่ายจากฟิล์ม สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

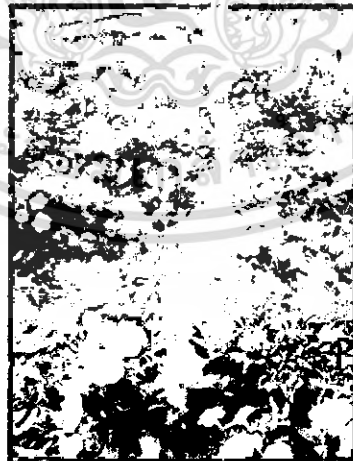
ภาพถ่ายจากฟิล์ม สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจากทดลองถ่ายในสถานที่ต่างๆ

ภาพถ่ายจากฟิล์ม สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ภาพถ่ายจากฟิล์ม สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำงานจริง

ในการถ่ายทำจริง เริ่มด้วยการจัดตารางนัดหมายว่าจะไปถ่ายที่ไหนบ้าง สถานที่ละกี่วัน การจัดเวลาต้องดูเรื่องสภาพอากาศในแต่ละสถานที่ และจัดบันทึกเก็บรายละเอียดไว้ เพื่อเป็นการไม่

เสียเวลาในการถ่ายจริง หลังจากนั้นก็เก็บภาพตามต้องการในแต่ละที่ นำมาเทียบดูในการถ่ายที่เดียวกัน

เวลาต่างกัน การให้สีของแสงได้ตามต้องการหรือไม่

หลังจากทดลองถ่าย ทำให้เห็นข้อบกพร่องมากขึ้น การสร้างงานให้เป็นไปตามความต้องการ ในเวลาที่จำกัดนั้นยากมาก ภาพที่ออกมาไม่สมบูรณ์ และบางภาพมืดเกินไป ปัญหาที่พบบ่อย ในการทดลองถ่าย ก็คือการใช้เทคนิคบางเทคนิคในการถ่ายภาพไม่สามารถสนองความต้องการ ได้ จึงต้องเปลี่ยนใช้หลายๆเทคนิค และทดลองผสมกันระหว่างเทคนิคการถ่าย กับเทคนิคการ ตกแต่งภาพหลังถ่าย นำมาผสมกัน เพื่อให้ภาพออกมาตามความต้องการมากขึ้น

เช่น การนำภาพมาซ้อนกันจากการตกแต่งใน โปรแกรม Adobe Photoshop เพื่อให้ภาพ เกิดความเคลื่อนไหว ณ จุดใดจุดหนึ่งที่ทำให้ภาพดูเป็นไปตามต้องการ ปรับสีตกแต่งให้เข้าด้วยกัน

ภาพจากการทดลองทำในโปรแกรม Adobe Photoshop 1
(การซ้อนภาพเพื่อความอันไหว)

ภาพถ่ายจากฟิล์ม สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ใช้โปรแกรม Adobe Photoshop ซ้อนภาพทำให้ภาพเกิดความเคลื่อนไหว
ปรับสีภาพให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพจากการทำลองทำในโปรแกรม Adobe Photoshop 2
(การปรับฟิลเตอร์เพื่อให้ภาพแตกต่างออกไป)

ภาพถ่ายจากฟิล์ม สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ใช้โปรแกรมAdobePhotoshop ปรับฟิลเตอร์และปรับสีให้สดขึ้น30%

ใช้โปรแกรมAdobePhotoshop ปรับฟิลเตอร์และปรับสีให้สดขึ้น50%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "IMPRESSIONISM"

ปาย (แม่ฮ่องสอน) กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "IMPRESSIONISM"

อุทยานเบญจสิริ กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

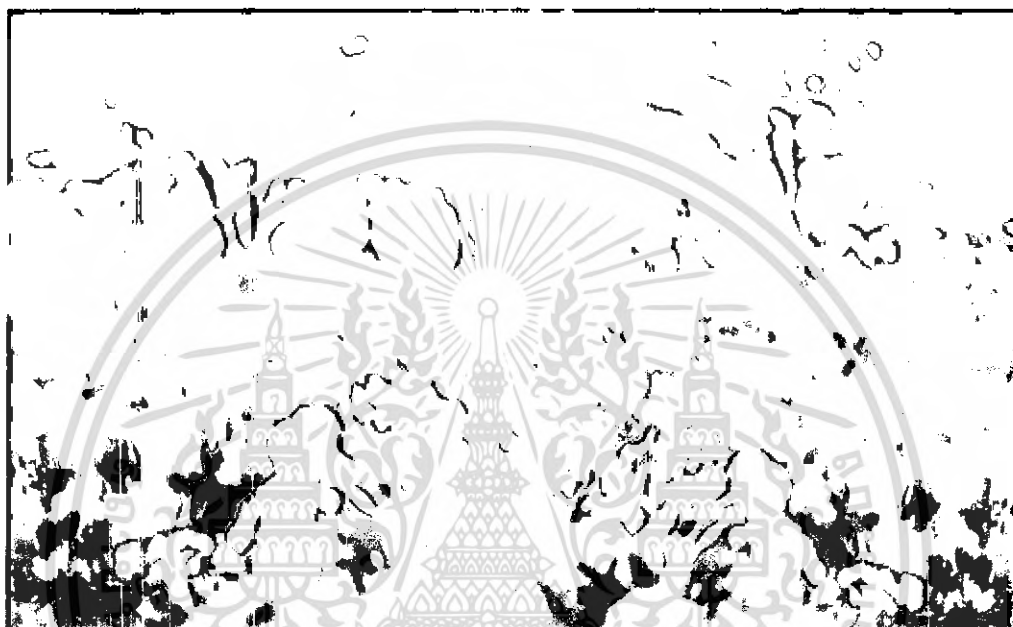

TITLED "IMPRESSIONISM"

สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "IMPRESSIONISM"

สวนหลวงร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED " IMPRESSIONISM "

อุทยานเบญจสิริ กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 80 x 55 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "IMPRESSIONISM"

อุทยานเบญจสิริ กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 80 x 55 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "IMPRESSIONISM"

อุทยานเบญจสิริ กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 80 x 55 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED “IMPRESSIONISM ”

พิชสวนโลก (เชียงใหม่) กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 80 x 55 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "EMPRLSSIONISM"

พิชสวนโลก (เชียงใหม่) กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED “ IMPRESSIONISM ”

สวนหลวง ร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TITLED "IMPRESSIONISM"

สวนหลวง ร.9 กล้อง FM2 ฟิล์ม KONIKA ISO 100

ขนาด 100 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของงานชิ้นนี้คือ ต้องการสร้างภาพที่สื่อถึงความประทับใจของวิวทิวทัศน์ เป็น ภาพทุ่งดอกไม้ สถานที่ แสดงแดด และพระอาทิตย์ ที่มีความเคลื่อนไหวซ่อนตัวอยู่ใน ภาพ เหมือนโดนลมมากระทบดอกไม้ใบไม้ และสิ่งรอบข้าง ทั้งมุมกว้าง และมุมแคบ สามารถสร้างภาพนิ่งที่ไม่เหมือนภาพนิ่งที่หยุดความเคลื่อนไหวไว้ทั้งหมด แต่จะเป็นภาพที่มีการเคลื่อนไหวจากเวลาที่ต่างกัน จากจังหวะ การหมุนของมุกกล้อง และเพิ่มเทคนิคด้วยการ ช้อนการถ่ายภาพ เพิ่มการเคลื่อนไหวจากการ จับภาพโดยใช้ความไวแสงต่ำ สร้างภาพที่มี สีล้วนสวยงาม ทำให้ภาพน่าสนใจยิ่งขึ้น

จากการสร้างงานทั้งหมดในครั้งนี้ทำให้ค้นพบวิธีดึงเอาศิลปะในยุคสมัยที่แตกต่าง จากปัจจุบันแต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพของสมัยนี้ และเป็นแรงบันดาลใจใน งานได้อย่างผสมผสาน กลมกลืน โดยใช้เทคนิคของการถ่ายภาพและตกแต่งจากโปรแกรม Adobe Photoshop เข้าช่วย ถึงการถ่ายภาพยังไม่เป็นที่พอใจมากนัก เนื่องด้วยเวลาที่จำกัด ทำให้เลือกสถานที่ได้ยากขึ้นรวมทั้งสภาพอากาศในช่วงในการถ่ายภาพ ไม่เหมาะสม ทำให้ภาพ ออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษากระบวนการสร้างงานภาพถ่ายทิวทัศน์ แนวความคิด แล้วได้ลงมือ ทำงานจริง สามารถสรุปได้ว่า สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงของการสร้างงานภาพถ่ายทิวทัศน์ คือ ความชัดเจนของจุดมุ่งหมาย แนวทางในการพัฒนางานให้เป็นที่ไปตามต้องการ เป็นสิ่งที่จะ นำพาโครงสร้างทั้งหมดของงานดำเนินไปอย่างราบรื่น เป็นสิ่งกำหนดแนวทางการดำเนินการ ทั้งหมด สิ่งที่สองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างงาน

ซึ่งมีความสำคัญมาก การทำงานและการทดลองต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่ถูกต้อง เพื่อการประหยัดเวลาในการทำงาน จากการใช้ความคิดอย่างเป็นระบบ

บรรณานุกรม

รศ.ดร. ณรงค์ สมพจน์

สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2545 (หน้า 32-57)

<http://www.beforethecoffee.com/> 20-4-50

<http://www.ibiblio.org/wm/paint/glo/impressionism/> 20-4-50

<http://www.impressionism.org/> 18-4-50

<http://www.spa3.k12.sc.us/WcbQuests/Impressionism/> 20-4-50

http://www.allposters.com/~sp/The-Artist-s-Garden-at-Giverny-c-1900-Posters_i1612795_.htm
15-4-50

<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Monetbio.htm> 22-4-50

<http://yalor.yru.ac.th/~nicoleh/Impressionism.htm> 22-4-50

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อนางสาวอรุณวรรณ สุวรรณาวิจิตร เกิดวันที่ 14 กรกฎาคม 2526 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์ และได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สาขาการถ่ายภาพ ภาควิชา นิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้